

Posudek diplomové práce DRUŽE TITO MI SE KUNEMO DA SA TVOGA PUTA NE SKRENEMO DRUŽE TITO MI SE KUNEMO DA SA TVOGA PUTA NE SKRENEMO diplomanta Jiřího Grubera, završující své studium v ateliéru Intermedií 3 na AVU v Praze.

Diplomant Jiří Gruber vstoupil do našeho intermediálního ateliéru po ukončení bakalářského studia v intermediálním prostředí brněnské FAVU. Již při přijímacím řízení nás zaujal osobitý způsob jeho uměleckého myšlení. Ten byl postaven na základech neustálého promýšlení společenských témat, svérázného kritického myšlení, potřebě angažovanosti a sklon k anarchistickým strategiím i v těch nejjemnějších každodenních činnostech. Zajímavá byla i jeho neustále deklarovaná potřeba nastudovávat si věci a témata a absolvovat hloubkové rešerše. V neposlední řadě to byla i artikulovaná potřeba kolektivní spolupráce a komunitních aktivit.

Diplomovou práci Jiřího Grubera nahlížím jako vyústění jeho tříletého snažení vytvořit esejistické dílo s politicky společenským tématem především v médiu filmu či videa. Jiří si poslední roky vždy vybíral témata lokálního charakteru s globálním dopadem. Náměty, na kterých pracoval byly např. komodifikace přízvuku balkánské řeči v herním průmyslu, odstraňování, vybělování si námětů tetování glorifikující nacismus, či odstraňování chilských krajinných geoglifů během konkrétních rallye závodních aut. Vždy pracoval s nalezenými materiály dostupnými v digitálním prostoru internetu, které esejisticky skládal, aby vyprávěl o tom, co si myslí a co si nastudoval. V jeho závěrečné práci Jiří pracuje podobně s tématem jiného pohledu na funkce fotbalových stadiónů v souvislosti s funkcí a politizací jazyka na pozadí společenských změn na území bývalé Jugoslávie.

Jiřího práce nese v překladu název „Soudruhu Tito, přísaháme ti, že se neodchýlíme od tvé cesty“ a jde o audiovizuální formát stavěný na esejistickém vyprávění. Prezentace této video eseje je situovaná do suterénních prostorů budovy v ulici Veletržní, které má AVU k dispozici. Instalace je precizně vymyšlená a nastavená jako jakési mini kino. Technicky Jiří pracoval s každou složkou tak, aby byla, co nejméně viditelná. Hlavní věcí je jeho autorský film a dobré shlédnutí a poslechnutí celkového vyprávění příběhu, jak stadiony, sport a jazyk formovaly konflikty v konkrétních regionech Jihovýchodní Evropy.

V porovnání s dřívějšími pracemi Jiřího Grubera vnímám jeho diplomový výstup jako dokončené a uzavřené dílo připravené k dalšímu sdílení a prezentaci jak v galerijních prostorách, tak v projekčních sálech a příslušných festivalech. Po produkční a technické stránce je velice kvalitně odpracované. Po obsahové stránce je práce z mého pohledu novátorská a myšlenkově přitažlivá. Nejsem historik a dějiny daného regionu neznám do hloubky, proto nejsem ten, kdo dobře posoudí relevanci odkazů práci s fakty. Nicméně z toho, co vím a také s důvěrou v Jiřího profesionální potřebu po ověřování dat a faktů věřím, že i po této stránce zůstává esej pravdivou.

Na úplný závěr ještě pár slov k písemné části Jiřího diplomové práce. Z mého pohledu je velmi dobře napsaná a má tu kvalitu, že by mohla být úvodem do robustnějšího pojednání. A co se týče kritické reflexe ohledně pocitu „upatlanosti“.. nevidím ji v dané práci, ta mi připadá vycizelovaná a formálně přesná.

Diplomovou práci Jiřího Grubera hodnotím známkou výborně a doporučuji k obhajobě a udělení titulu MgA.

prof. Tomáš Vaněk
vedoucí pedagoga ateliéru INTM3

v Praze dne 5. 6. 2026